

Kära vänner!

Medlemmar, understödjare och sympatisörer till Kyrklig samling kring Bibeln och Bekännelsen.

Vi lever i en tid av stor oro ute i världen och i alla möjliga sammanhang. Detta gör det än mer viktigt än någonsin med samlingen kring Bibeln och Bekännelsen.

Tack att ni finns! Låt oss inte förtröttnas!

Nu är vi mitt inne i den välsignade Fastetiden som vill fördjupa vår tro, tända vårt hopp och uppliva vår kärlek.

På tredje söndagen i Fastan såg vi att det finns allsköns falska gudar som människor flyr till, men endast Herren är Gud! Vi såg den mänskliga svagheten i församlingen i Laodikea, bristen på avgörelse, ljumheten. Vi ser det runt omkring oss. Ondskan finns överallt. Redan i paradiset kommer ormen ringlande. När Jesus träder fram är djävulen där och försöker vinna över Jesus. I evangeliet ser vi hur det onda helt tar över en människas liv. Detta är den verklighet vi lever i. Och vårt dilemma är att vi inte kan rädda oss själva. De självgjorda gudarna som Baalsprofeterna ropade på förmådde inget. Den unge pojken i evangeliet kunde inte hjälpa sig själv. Pappan, som säkert älskade sin son på riktigt, kunde inte. Han gick till Jesu lärjungar. De kunde inte heller hjälpa. Men det finns en som kan. Det är Jesus Kristus. Och han har kommit till oss. Där finns räddningen. Fadern som har erkänt sin egen hjälplöshet ropar nu till Jesus: "förbarma dig över oss och hjälp oss, om du kan" Jesus svarade: "Om jag kan?" Han är den som kan. Han besegrar ondskan. Han är starkare. Detta är räddningen. Det finns ett evangelium, för alla människor. För alla tider. Det är vad Fastetiden på nytt vill lyfta fram för oss. Det som den helige Ande vill måla, som en ljuvlig "salva att smörja dina ögon med så du kan se". Och vi får ta emot detta i tro och byta vår fläckade dräkt mot de vita kläderna som är Kristi rättfärdighet. Jesus driver ut det onda ur den hjälplöse pojken. Allt blir förvandlat. Och efteråt vandrar han i Galileen och undervisar sina lärjungar om att han måste överlämnas i människors händer, som kommer att döda honom. Han dör för vår frälsnings skull. Hans död är ett försoningsoffer och den yttersta kärleken. Och han segrar. På tredje dagen blir han levande. Döden kunde inte hålla fast honom. Detta går över lärjungarnas förstånd. De fattar inte. Men när de fattar, efter att ha sett honom dö på korset och komma tillbaka till dem levande och Anden kommer över dem i dåm och eld – då ser de. Han kan. Han är starkare. Det finns ett evangelium som besegrar det onda. Som gör det inte vi kan. Och då går de också ut i världen med det budskapet., det befriande evangeliet. Det är detta som Bibeln och Bekännelsen handlar om. Därför samlas vi omkring det i glädje och sanning.

Och vi får hälsa varandra med detta glädjebud i helig Fastetid.

Allt gott i Herren Jesus Kristus!

Anders Reinholdsson

Ordförande i Kyrklig samling kring Bibeln och bekännelsen